

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetae Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs XXXI. In te, Domine, speravi, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

*Fragrat, & exultant laticia ossa mea.
Ut tibi, si quid inest fragili hoc in corpore laudis,
Cedat id omne, tuus nec sileatur honos.
Mi Deus, et rerum Domine et iustissime vindex,
Laudibus implebo secula cuncta tuis.*

PSALMVS XXXI.

In te, Domine, speravi, &c.

IN te, Christe, mea fixa est spes firma salutis,
Hac me frustratum ne patiare, rogo.
Quin potius miserum, Deus ò mitissime, serua,
Per, tibi qua propria est, adfere, iusticiam.
Tu facilem inclina miserandis fletibus aurem,
Festinam misero, nam potes, adfer opem.
Tu mihi praesidium tutum, tu petra salutis,
Vnde mihi certum suppetit auxilium.
Et quia tu rupes mihi, tu fortissima turris,
Per tua sancta meos nomina siste pedes.
Me quoq, cum validum sis robur, & anchora fi-
Cassibus eripias, quos posuere mihi. (da,
Hanc commēdo tuis animam manibusq, resigno,
Mi Deus, est merito namq, redempta tuo.
Odi ego, pro veris qui frivola dogmata spargunt,
H Scilicet

Scilicet in solo est spes mihi fixa Deo.
Exulto bonitate tua, qua respicis egrum,
Anxietas anima dum tibi nota mea.
Non manibus sani tradis crudelibus hostis,
Pandis iter pedibus, per spaciofa, meis.
Propitius mihi sis, Pater, anxia corda trahenti,
Et cui tristitia, languida membra iacent.
Abbreviata me lacrymis sunt stamina vite,
Anni cum gemitu prateriere mei.
Destituunt vires recolentem turpia facta,
Ossibus inq; latet tota medulla meis.
Sum miser, opprobriū vicinis, larua propinquis,
Horrescunt vultus obuia turba meos.
Ut non vlla super ratio est tellure sepultis:
Sic sociis reputor perdita testa meis.
Multi etenim de me conuicia pessima spargunt,
Me miserum multi triste catharma vocant.
De me consultant, mihi subdola retia tendunt,
Insidias vite composuere mea.
Ast ego confisus Domino sic ore loquebar:
Es mihi presidium, spes rata & una, Deus.
Fultatuis manibus mea vita stat, eripe ab hoste
Et manu ab infesta me, Pater alme, tege.

Irradis

Irradians vultu seruum dignare sereno,
Adfere desertum pro pietate tua.
Rebus in afflictis quoties tua numina posco,
Me tristem faciat nulla repulsa, precor.
Sed pudor infamis reprobos notet, atq; silere,
In stygio tristes cogat & esse lacu.
Lingua dolosa, procax, fastu tumida atq; superba
Mutescat, iustis pessima quaq; struens.
Quanta Dei bonitas seruata timentibus ipsum?
Que datur his, cœtus qui coluere pios.
Hos Deus abscondit cœtu à dominante malorum,
In latebris tutos & iubet esse suis.
Me certè admiranda patris clementia summi,
Munita incolumem texit in arce diu.
Mentis in excessu, trepidans sic ore loquebar:
Auertisti oculos, nil miserate, tuos:
Et tamen audisti fletusq; precesq; rogantis,
Ad te confugiens, quando precabar opem.
Concio sancta Deum vero amplectatur amore:
Ille pios releuat, corda superba premit.
Fidite quisq; Deo, nec vos timor occupet ullus,
Queis Dominus spes est, presidiumq; Deus.